

Тихо врѣме вечъ настана,
Трептятъ свѣтлиѣ звѣзди.

Кой ще тебе да събужда,
Болна моя дъщерко?

Азъ поискахъ тази пѣсенъ,
Коя дава лека нощъ.

Ангели ме горѣ викатъ,
Сбогомъ, майко, лека нощъ!

революция

—
+
Патриотъ.

Отколѣ слънцето заседна,
Настана нощна тишина,
И задъ гората близоседна
Погледна пълната луна.

Тя съсъ заритѣ си огрѣла
Върху зелената трѣва,
Дружина върна тамъ седѣла
Съ войвода патушна глава.

Прохладенъ изворъ тамъ извира,
Като на огънь варево,
А сѣнка дългнѣста простира
Зелено буково дърво.

Войвода дума на дружина:
Почакайте подъ този букъ,
За малко врѣме ще замина,
Че пакъ ще ви намѣря тукъ.

И става той самси тогава,
На рамо пушка си качи,
На поясъ револверъ запава
И мигомъ се отдалечи.

Върви той бърже прѣзъ гората
Минава много трапища,
И се прѣхвърля прѣзъ водата
Въ дълбокитѣ ми долища.